

5267 3die Beh. af Lovforsl. indeh. alm. Best.

om Embeds- og Bestillingsmænds Lønn.

5268

Grund af 1864 o. s. v. er Pensionsbryden steget saa meget, at vi ere nødte til at forminde den, og vi gjøre det da paa den Maade, at enhver Embedsmand og Pensionist i hele Landet lider indtil Videre af de første 500 Rd. et Afdrag af $\frac{1}{2}$ pCt., af de næste 500 1 pCt., af de næste 500 2 pCt., og af de næste 500 4 pCt. og af Alt over 2,000 Rd. 6 pCt. Dette vil ikke ramme Embedsmændene meget haardt; en Mand paa 500 Rd. vil komme til at give et Afdrag af 15 Mk., paa 1,500 af 17 Rd. 3 Mk., paa 2,000 af 37 Rd. 3 Mk., paa 3,000 Rd. af 97 Rd. 3 Mk. Det er en Maade — jeg gaaer stadig ud fra, at de Herrer ikke betragte Embedsmændene med den samme zarte og fine Følelse som f. Ex. Fæstehønderne — hvorpaa De, hvis De virkelig skulle spare, ville kunne forminde denne Pensionsbryde. Gjør dette; det kan jeg være med til, jeg skal med Fornøielse deeltage i at vedtage en saadan billigt stigende Scala for samtlige Embedsmænd og Pensionister, naar De tillige sige: naar det kommer dertil, og dertil kommer det snart, at Pensionsbryden er sunken ned til 1 Million, saa hører Skatten op. Gjør dette, hvis det er nødvendigt, men gaa ikke hen og raad over Folks egne Penge mod deres Villie, thi det er Uret.

Ordføreren: Den ærede Taler fremhævede adskillige Betragtninger, som det er mig meget kjært, at jeg kan komme til at besvare strax, idet det var en temmelig indtrængende Form, hvori han holdt sit Foredrag, og det skulde være mig meget kjært, om det Indtryk, som fremkom deraf, ikke blev staaende længere end høist nødvendigt. Jeg troer ikke, at jeg behøver at forstikke det ærede Thing, at jeg ligeaaltid som Nogen og som det ærede Medlem, der sidst talte, vil gjøre noget Menneſte, enten Embedsmand eller Iſſeembedsmand, Uret i nogen Maade, men jeg tilſtaaer, at mine Begreber om, hvad der er Ret eller Uret, meget godt kunne variere fra det ærede Medlems. Naar der er Spørgsmaal om, hvilken Bryde der kan paalægges Mænd, der ſtaaer i det særegne Forhold til Staten ſom Embedsmændene,

er det overmaade vanſkeligt af almindelige Regler og Grundſætninger at udlede, hvad der er Ret og hvad Uret; naar det ikke falder ind under de almindelige moralske Forhold, er det meget vanſkeligt at ſige, hvad man kan gjøre, og hvor vidt man kan gaae uden at gjøre Uret. Jeg ſkal dog tillade mig at henviſe navnlig til, hvad der ſaaledes har været Skik og Brug, og hvad der i ſaagodtſom alle civiliserede Stater, og navnlig ogſaa i vor Stat, hidtil upaatalt har funnet foretages, uden at det er faldet noget Menneſte ind, at der gjordes Nogen Uret derved. Naar det er Tilfældet, antager jeg, at det ærede Things Medlemmer ville være enige med mig i, at der ikke er nogen særdeles Grund for os til at føle os truſne ved Klager over Ret eller Uret. Jeg ſiger, at det Forhold, hvorom der her er Tale, er af den Beſtaffenhed, at det ærede Medlem af almindelige Grundſætninger maaffee kan udlede noget Andet, naar han ſtiller dem ſaaledes i deres fulde Omfang theoretisk op; men jeg troer, at naar han henvender ſig til det politiske Liv, og ſærligt Statslivet hos os, vil det snart viſe ſig for ham, at det var en fuldkommen ugrundet Paatand, hvormed han fremkom. Det vil let ſees, at der, naar man alene henvender ſig til til de egentlige kongelige Embedsmænd, hos dem er en fuldkommen analog Foranſtaltning, ſom flere Gange har været paaberaabt ogſaa i den tidligere Debat, og ſom det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke burde have overſeet, nemlig at der er paalagt Embedsmændene med Henſyn til deres Cenſorſørgelse en aldeles tilsvarende Pligt. Dette ſkete ved Loven af 5te Januar 1851, men det var ikke første Gang; dette Paalæg er meget ældre, over eet Aarhundrede gammelt og vedligeholdes fremdeles, uden at der er Tale om, at Nogen derved finder ſig forurettet. Dernæſt ſkal jeg tillade mig at bemærke, at ogſaa for Statsſjenernes eget Vedkommende er det dog beſtændt, at der i de allerſte Lande har exiſteret og endnu tildeels exiſterer ſaadanne Inſtitutioner, ſom kaldes Pensionskaſer. Ogſaa hos os exiſterer der ved ſæregne Inſtitutioner, ſelv ſaadanne, hvor man ſkulde troe, at Nets-